

Arrest

nr. 153 901 van 5 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat J. RODRIGUEZ Y CANTELI en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 maart 2013 verklaart de gemachtigde de aanvraag op grond van 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 22.02.2013 bij onze diensten werd ingediend door

VR (R.R.: xxx)

nationaliteit: Rusland {Federatie van} geboren te Dyurtyuli op (...)1969
in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 - 4' van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-attaché d.d., 15/03/2013 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit. De beschreven aandoeningen vereisen geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn. Op het standaard medisch getuigschrift dd.31/01/2013 wordt verwezen naar een bijlage dd. 22/10/2012. Deze bijlage kan echter niet mee in overweging worden genomen overeenkomstig art 9ter §1,4e lid, aangezien deze bijlage ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag.

Met betrekking tot de vraag of de aandoening van betrokkene een reëel risico kan inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, dient te worden opgemerkt dat zelfs indien er geen of zeer geringe behandelingsmogelijkheden zijn wat de gezondheidstoestand van betrokkene aanzienlijk kan doen achteruitgaan en zijn levensverwachting op korte of middellange termijn in het gedrang kan brengen, artikel 3 van het EVRM niet geschonden is als de actuele gezondheidstoestand van verzoeker niet eveneens uitermate ernstig is (EHRM, 20 december 2011, Yoh- Ekale Mwanje t. België, §§ 81-85; EHRM, Decision, 24 mei 2012 E.O. t. Italië, nr. 34724/10, §§, 34-38; EHRM, Grote Kamer, 27 mei 2006, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42)

Om van een mensonterende en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is te kunnen spreken in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 9 ter Vw. is bijgevolg niet enkel doorslaggevend dat er geen behandeling beschikbaar is in het land van herkomst, doch dient daarbij eveneens reeds actueel sprake te zijn van een kritieke gezondheidstoestand of een levensverwachting die op korte termijn in het gedrang is, zodat het vaststellen van het kennelijk en manifest ontbreken van dergelijk ernstig actueel gevaar voor de gezondheid ruimschoots volstaat om deze toepassingsvoorwaarde van artikel 9 §1 en artikel 3 van het EVRM uit te sluiten.

Uit de vaststellingen van het medisch advies blijkt heden bijgevolg een manifest gebrek aan een vergevorderd, kritiek, dan wel terminaal of levensbedreigend stadium van de aandoening(-en) waaraan betrokkene lijdt, zodat dit element op zich toelaat overtuigend te besluiten dat betrokkene kan uitgesloten worden van de toepassing van artikel 3 van het EVRM en bijgevolg ook van de toepassing artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift blijkt bijgevolg dat betrokkene kennelijk niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Bovendien dient te worden vastgesteld dat het EHRM de schendingen van art. 2 EVRM (recht op leven) en art. 3 EVRM onlosmakelijk verbonden acht. Indien er immers geen onmenselijke of vernederende behandeling kan worden vastgesteld, wordt wegens deze samenhang een eventuele schending van het recht op leven of fysieke integriteit niet verder onderzocht, gelet op de redenering die het EHRM op systematische wijze aan deze artikels toekent (EHRM, 20 december 2011, Yoh-Ekale Mwanje t. België, § 86; EHRM, 2 mei 1997, D. t. Verenigd Koninkrijk, §§ 58-59; EHRM, Decision, 20 juni 2004, Sgkic e.a. t. Verenigd Koninkrijk; EHRM, Decision, 7 juni 2011, Anam t. Verenigd Koninkrijk),

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel onder meer de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt:

“DOORDAT. 2e onderdeel verwerende partij verkeerdelijk en kennelijk niet het geheel van de pertinente gegevens in aanmerking heeft genomen, en daarbij haar bevoegdheid schendt. Dat de ambtenaar-geneesheer zijn analyse enkel gebaseerd heeft op het standaard medisch getuigschrift van 31/01/2013 en niet de bijlage van 22/10/2012 omwille van het motief dat deze bijlage ouder is dan 3 maanden.

TERWIJL. een beslissing van de administratie op een volledige en correcte analyse van het geheel van de aangebrachte elementen moet gegrond zijn, wat niet gebeurd is in casu gelet op het gestelde motief van verweerster, dat bovendien onwettelijk is. Overwegende dat de principes van behoorlijk bestuur iedere normaal zorgvuldige administratie oplegt haar appreciatiebevoegdheid uit te oefenen als een normaal voorzichtig en redelijk bestuur, rekening houdend met het wettelijkheidsbeginsel. Dat een manifest verkeerde appreciatie een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel dat het bestuur verbiedt te handelen tegen alle redelijkheid in. (...) Dat het noodzakelijk was, gelet op de plicht tot voorzichtigheid van elke administratie, en plicht tot zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, erop toe te zien het geheel van de medische informatie in aanmerking te nemen alvorens een beslissing te nemen. Dat bovenstaande motivering niet overeenstemt met de vereiste precisering en doelen van de wet van 29 juli 1991 aangaande het begrijpen van de beslissing en de motieven ervoor. Dat zij dus niet adequaat is en niet antwoordt op de opgeworpen elementen door verzoeker in het kader van zijn aanvraag töt machtiging van verblijf, daar zij verschillende toegevoegde medische attesten niet in aanmerking neemt en de arts deze niet heeft kunnen beoordelen. De bestreden beslissing en het medisch advies dat hiervoor aan de basis ligt zijn in die zin absoluut onredelijk. (...) De voorwaarde van 3 maanden is dus enkel vereiste ten aanzien van het eerste standaard medisch getuigschrift, ter inleiding van de procedure. Het verworpen document betreft hier een bijlage die een verduidelijking geeft en een medisch beeld van de verzoeker. Door diezelfde voorwaarde te stellen ten aanzien van bijlagen of navolgende medische attesten voegt de verwerende partij een voorwaarde toe aan artikel 9ter. Dat de door verzoeker toegevoegde medische stukken wel degelijk voldoen aan de wettelijke voorwaarden. Dat, gelet op het gewicht van haar beslissing, de Belgische staat in deze MANIFEST onredelijk tot haar besluit is gekomen. (...) De bestreden beslissing motiveert verkeerdelijk dat de medische bijlagen/aanvullingen niet aan de voorwaarden van artikel 9ter voldoen.”

2.2. De verwerende partij repliceert:

“Verwerende partij wenst op te - merken dat de bestreden beslissing stelt: "Op het standaard medisch getuigschrift dd. 31/01/2013 wordt verwezen naar een bijlage dd 22/10/2012. Deze bijlage kan echter niet mee in overweging worden genomen overeenkomstig artikel 9ter §1, 4e lid, aangezien deze bijlage ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag.”

Verzoeker kan zich niet zonder meer beroepen op medische problemen ontstaan uit of samenhangend met de reden waarom hij zijn land van herkomst verlaten heeft zonder die elementen ernstig te onderbouwen. De loutere eventualiteit van een zelfmoord, niet gestaafd door specialistische verslagen, noch enigszins verder toegelicht, betekent niet dat op heden een bewezen noodzaak bestaat om verblijfsmachtiging toe te kennen op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de geconsulteerde arts bij de vraag naar de specifieke noden in verband met medische opvolging (vraag F) in het verzoekschrift d.d. 31 januari 2013 in algemene bewoordingen stelt dat verzoeker in psychiatrie behandeld moet worden. Enerzijds wordt daardoor bij de initiële aanvraag geen informatie geleverd over de specifieke noden in verband met medische opvolging, die door de ambtenaar-geneesheer kunnen worden geëvalueerd. Anderzijds bevat de initiële aanvraag geen bewijs van werkonbekwaamheid van verzoeker, zodat niet duidelijk is wat de functie is van de, overigens niet verder door verzoekers gestaafde, stelling van de geconsulteerde arts. Gelet op de algemeen karakter van de informatie in het door hem samengesteld medisch dossier, maakt verzoeker niet duidelijk waarom het medisch advies die de appreciatie omtrent het risico zoals bedoeld in artikel 9ter, §1, aanhef van de wet van 15 december 1980 op beknopte wijze tot uitdrukking brengt, in casu niet zou volstaan. Hij maakt niet duidelijk welke door hem aangevoerde punten een gedetailleerd medisch advies zouden vereisen, in de mate dat een gebrek eraan niet toelaat te begrijpen waarom de door hem ingediende aanvraag wordt geacht kennelijk niet het reële risico aan te tonen zoals vooropgesteld in artikel 9ter, aanhef van de wet van 15 december 1980.”

2.3. Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

Met verzoeker kan worden vastgesteld dat voornoemde bepaling enkel slaat op het standaard medisch getuigschrift en niet op de bijlagen die er worden bijgevoegd. Immers, de medische historiek met relevante gegevens kan, en is dat meestal ook, ouder zijn dan drie maanden. Het motief dat *“Deze bijlage (...) echter niet mee in overweging (kan) worden genomen overeenkomstig artikel 9ter §1, 4e lid, aangezien deze bijlage ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag”* houdt een schending in van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Aangaande de repliek van de verwerende partij, zo die al ingaat op het concrete betoog van verzoeker dat de periode van drie maanden enkel slaat op het standaard medisch getuigschrift, dient de Raad op te merken dat zulks niet kan gelezen worden in de bestreden beslissing noch in het advies van de ambtenaar-geneesheer en dat de Raad geen rekening kan houden met een a posteriori motivering van de bestreden beslissing.

Het middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC